

பூக்களின் சொகம்

திக்குவல்லை கமால்

புக்களின் சோகம்

அறுவடை- கவிதை

* எலிக்கூடு

1973

2009- சாகித்தியப் பெருவிழாவை
முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட, திறந்த கவிதைப்
பிரதியாக்கப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற
படைப்பு.

பூக்களின் சோகம்

திக்குவல்லை கமால்

வெளியீடு:

கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
8வது மாடி, செத்திரிபாய், பத்தரமுல்ல

2009- திறந்த கையெழுத்துப் பிரதிப் போட்டியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட வெற்றிப் படைப்பு இது. இதன் உள்ளடக்கம் ஆசிரியரின் கருத்தேயன்றி, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் கருத்துக்கள் அல்ல என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவும்

பூக்களின் சோகம்

(கவிதை)

© கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

முதற்பதிப்பு- 2009

ISBN: 978-955-1777-79-1

● அட்டை: மேமன் கவி

● கணனிப் பதிவு: சோ. சாந்தகுமாரி

● அச்சகம்:

விஷ்வ கிராஃபிக்ஸ் (பிறைவற்)

லிமிட்டட்

439/3/3, ஹோகந்தர ரோட்

பன்னிபிட்டிய

● வெளியீடு:

கலாசார அலுவல்கள்

திணைக்களம்,

8வது மாடி

செத்சிரிபாய், பத்தரமுல்ல

● Title: Pookalin Sogam (Poems)

● Author: Dickwelle Kamal

● Language: Tamil

● No of Page: x +61

● Cover Designer: Memon Kavi

● Type Setting: S.Santhakumari

● Published by: Department of Culture affairs, Sethsiripaya, Battaramulla.

● Printed by: Vishwa Graphics (Pvt)Ltd. 439/3/3, Hokandara Road, Pannipitiya

சமர்ப்பணம்:

எனது அன்புச் சகோதரி
மஸ்ரூரா ஜெம்
அவர்களுக்கு.....

திறவு கோல்:

கவிதை என் திறவுகோல். கவிதைத் திறவுகோலுடனேயே இலக்கிய உலகினுள் பிரவேசித்தேன்.

இடை நடுவில் என் திறவுகோல் காணாமல் போய் விட்டதாகப் பலரும் சொன்னார்கள்.

அதில் உண்மை இல்லாமலில்லை. இருந்தும் அவ்வப் போது என் பதிவுகள் தொடரவே செய்தன.

எளிமை, வாசகனைச் சிரமப்படுத்தாத புரிதல், மானிட உணர்வைப் பரிவர்த்தனை செய்யும் பக்குவம்.... இந்த அணிகலன்கள் பொருந்தி வரும் போதே அதைக் கவிதையென்று நான் கருதுகிறேன்.

அத்தகைய சில பதிவுகளைத் தேடித் தொகுத்தபோது, அதன் முகம் பூக்களின் சோகமாகியது.

கைகொடுத்தோர்க்கெல்லாம் இதயபீடத்தில் இருப்பிட முண்டு.

இலக்கிய தாகமே இமய தாகம்.

திக்குவல்லை கமால்

104- Atulugama,
Bandaragama- 12530,
Sri Lanka.

Email: Dickwelle Kamal@gmail.com.

T.P: 0716386955, 0382292118

2009.08.04

கலாசார அலுவல்கள் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியென்பது பௌதீக அபிவிருத்தி மாத்திரமல்ல. பொன்னும் மணியும் பயிர் பச்சைகளும் சுக சுவாத்தியங்களும் நிலவிய போதும், மனிதன் நல்லுணர்வு மிக்கவனாக இல்லாவிட்டால், அந்த நாட்டை அபிவிருத்தியடைந்த நாடாகக் கருத முடியாது. அதனால் ஒரு நாட்டில் பௌதிக வள விருத்தியுடன் மனிதனின் ஆன்மீக அபிவிருத்தியும் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

மனிதனின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குக் கலையும் இலக்கியமும் அவசியமாகும். அவனது உண்மையான முன்னேற்றம் வடிவமைக்கப்படுவது அதனாலாகும். எனவே ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியை முன்னிட்டு கலை- இலக்கியத்தை வளமுட்டுவது அரசைப் போன்றே சமூகத்தினதும் கடமையாகும்.

கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் இந்தப் பொறுப்பை உள்வாங்கி வருடாந்தம் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்து வருகிறது. தேசிய இலக்கிய விழாவையொட்டி நடாத்திவரும் திறந்த கையெழுத்துப் பிரதிப் போட்டி புதிய இலக்கியவாதிகளின் ஆக்க முயற்சிக்கு ஊக்கமளிக்கும் அத்தகையதொரு வேலைத் திட்டமாகும். சிருஷ்டித் திறமையிருந்தும் அதைச் சமூகத்தின் முன் வைப்பதற்கான சந்தர்ப்பமற்றவர்களை இலக்காகக் கொண்டு இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதிப் போட்டி நடைபெறுகிறது. 2005ல் ஆரம்பித்த இந்தப் போட்டியினூடாக பெருந் தொகையான புது எழுத்தாளர்களை இனம் காண முடிந்ததோடு, அவர்களின் ஆக்கங்களி விருந்து சிறந்த படைப்புக்களைத் தெரிவு செய்து அச்சிட்டு வெளியிடவும் முடிந்தது. அரச சாகித்திய விருது பெறும் படைப்புகளில் இத்தகைய வெளியீடுகளும் அடங்கியிருந்தமை மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாறான போட்டியை நடத்தாதிருந்தால், குறித்த எழுத்தாளர்கள் அரச விருது பெறவோ.... நூலை அச்சில் பார்க்கவோ வாய்ப்புக் கிட்டியிருக்காது. அந்த வகையில் பார்க்கும் போது, இந்த கையெ

முத்துப் பிரதிப் போட்டி, புது எழுத்தாளர்களின் ஆக்கத் திறனை வெளிக் கொணர்வதற்கு வழங்கப்பட்ட பெரும் வாய்ப்பென்றே கருதலாம்.

இருந்தும் கடந்த சில வருடங்களாக இப்போட்டியினூடாக எமக்குக் கிடைத்த அனுபவம் அவ்வாறாக மகிழ்ச்சி தரவில்லை. வருடா வருடம் பங்கு பற்றும் எழுத்தாளர்கள் தொகை குறைந்து சென்றதோடு, படைப்புத் தரத்திலும் வீழ்ச்சி காணப்பட்டது. இந்நிலையேற்படுவதற்கு பல் வேறு காரணிகளிருந்த போதிலும், சமகால சந்ததியினர் வாசிப்பு, எழுத்து முயற்சிகளிலிருந்து விலகி நிற்பதே தெளிவாகத் தெரிகின்ற விடயமாகும்.

இது நாட்டின் எதிர்காலம் தொடர்பில் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடும். அதனால், பொது மக்களை வாசிப்பு, எழுத்து முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்த கணிசமான வேலைத் திட்டங்களை முன் வைக்க வேண்டியுள்ளது. அது எமது நாட்டு மக்களின் ஆன்மீக எழுச்சிக்கும் வழி வகுக்கும். கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் ஊடாக நடாத்தப்படும் இந்த திறந்த கையெழுத்துப் போட்டி அந்த நோக்கத்தை வெற்றி கொள்ள வழி வகுக்குமென நம்புகிறேன்.

இந்தத் திறந்த கையெழுத்துப் போட்டியை ஒழுங்குபடுத்துவதில் பல்வேறு வகையில் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய கலாசார அலுவல்கள் மற்றும் தேசிய மரபுரிமை அமைச்சர் மாண்புமிகு மகிந்த யாப்பா அபேவர்தன அவர்கள், கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர் மாண்புமிகு பியசிரி விஜேநாயக அவர்கள், கலாசார அலுவல்கள் மற்றும் தேசிய மரபுரிமைகள் அமைச்சின் செயலாளர் திரு ஜி. எல். டப்ளியூ. சமரசிங்ஹ அவர்கள் உள்ளடங்கிய அனைவருக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஈ. எம். அபயர்தன

கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

பணிப்பாளர்

8வது மாடி, கலாசார

அலுவல்கள் திணைக்களம்

செத்திரிபாய

பத்தரமுல்ல

2009.08.04

புக்கள்

- *சுதந்திரம்- 1 *எதிர்பார்ப்பு- 2 *கரும்புள்ளி- 3 *பொன்னாடை- 4
*சோகச் செய்தி- 6 *வெறி- 7 *முப்பது வயது- 8 *குற்றம் -9
*விடுதலை- 10 *போராட்டம்- 11 *தேசிய கீதம்- 12 *மனிதம்- 13
*புனிதம்-14 *தேசம்-15 *உலக அழிவு-16 *புலப் பெயர்வு-17
*தண்ணீர்-19 *தேவை-22 *குறி-23 *விடை பெறும் கழுக்கள்- 24
*எப்படி....?-25 *எத்தனை....?-27 *காத்திருப்பு-28 *உதிர்வு- 29
*யதார்த்தம்- 30 *பதிவு- 31 *திருவிழா- 32 *தொண்டர்கள்- 33
*சமுதாயம்-34 *ஒரு பிடிச் சோறு-35 *ஒழுக்கம் -36 *தற்கொலை-37
*இதய மூச்சு- 38 *கதிரைகள்- 39 *வடக்கு நண்பன் - 41
*பிரியாவிடை- 43 *புக்களின் சோகம்- 44 *பென்ஷன்-45 *பாடு- 46
*26 12 2004- 48 *பூஜை-49 *உயிர் வாழ்வு-50 *புதைகுழிகள்- 51
*வெற்றிக் கொடி- 52 *மிதிவெடி- 54 *வானமும் பூமியும்- 55 *மறதி- 56
*புன்னகை- 58 *வீடு- 60 *இலட்சியப் பூ- 61

சுதந்திரம்

என் கண்களை வேண்டாமென்றால்

நீ பிடுங்கிக் கொள்;

அந்த அநியாயங்களைப் பார்க்கவிடாமல்!

என் நாவை வேண்டாமென்றால்

நீ அறுத்துக் கொள்;

இந்த அபூழியங்களைப் பேசவிடாமல்!

என் செவிகளை வேண்டாமென்றால்

நீ கழற்றிக் கொள்;

இந்த ஓலங்களைக் கேட்கவிடாமல்!

என் கைகளை வேண்டாமென்றால்

நீ துண்டித்துக் கொள்;

இந்த அவலங்களை எழுதவிடாமல்!

எந்தச் சுதந்திரமும் இல்லாத

என் உயிரையும் வேண்டாமெனில்

நீ கவர்ந்து கொள்!

இந்த மண்ணில்

என் இதயத்தை மாத்திரம் உலவவிட்டு.....

எதிர்பார்ப்பு

நட்சத்திரங்கள்

நிலத்தில் புத்தன.....

வானம் பாடிகள்

மேகத்தில் சுவகட்டின.....

மீன்கள்

கரையில் நடனமாடின.....

வண்ணத்துப்பூ பூச்சிகள்

தேன் கொண்டு

பூக்களைக் குளிப்பாட்டின.....

ஏனென்று கேட்டேன்?

சமாதானத் திருவிழாவுக்கு

ஒத்திவை நடக்கிறதாம்.

கடும்புள்ளி

என்றும்

அது உனக்குக்
கடும் புள்ளிதான்.

புகழ் பூத்த குடும்பத்தில்
வந்து பிறந்தாலும்.....

பேர்பெற்ற மனிதனுக்கே
மனைவியானாலும்.....

பல்கலை பயின்று
பட்டங்கள் பெற்றாலும்.....

பதவிக் கதிரையில்
பவிசாய் அமர்ந்தாலும்.....

அகவை நகர்ந்து
முதுமை அடைந்தாலும்.....

என்றும்

அது உனக்குக்
கடும் புள்ளியேதான்.

கடுகு மணியளவில்
உன்

கூடுது கன்னத்தில்.

பொன்னாடை

விழா மண்டப வாயிலில்

சூவி விற்கிறார்கள்

“பொன்னாடை வேண்டாமா பொன்னாடை”

காலம் கெட்டுப் போச்சு

போர்த்தப்பட வேண்டியவனே

யார் யாருக்கோவெல்லாம்

போர்த்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

மாலை மரியாதைகள்

மதிப்பிழந்து போயிற்று.....

அரசியல்வாதிகள் கூட

முதுகிற்கே ஓப்பொழுது

முதலிடம் கொடுக்கிறார்கள்.

மரபை உடைத்து

புதுமை புகுத்த வேண்டுமாம்!

சேவைக்குப் பின்பல்ல

சேவைக்கு முன்பே

வேண்டும் பொன்னாடையென

உண்ணா விரதம் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

கழுத்து வலி குறைந்து
முகுது வலியே அதிகரித்துள்ளதாம்
பிரமுகர் மட்டத்தில்!
புள்ளி விபரம் பார்த்து
டாக்டர்கள் மண்டையை உடைக்கிறார்கள்!

ஆடை உற்பத்தியாளர்களெல்லாம்
அமோக விற்பனை நடக்கும்
பொன்னாடையை மாத்திரம்
உற்பத்தி செய்தாவென்னவென்று
ஆலோசனை நடாத்துக்கிறார்கள்.

எழுத்தாத எழுத்தாளர்களதும்
செய்யாத சேவையாளர்களதும்
சாதிக்காத சாதனையாளர்களதும்
பெண்டாடிகளுக்கு
அடிக்கிறது யோகம்.....
தூசு தட்டவும்
எச்சிற்கை துடைக்கவும்
இன்னும் தேவைகளுக்கும்
இனி
தாராளமாகப்
பொன்னாடைகளையே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

சோகச் செய்தி

கிறப்பு அங்கியுடன்
பேருந்துவில் ஏறும்
அந்தக் கணப்பொழுதில்
உன் உள்ளங்கை
என் கண்களில் பட்டது.

என்னவாய் அழகழகாய்
மருதாணி கோலமிட்டிருந்தது
செக்கச் சிவப்பாய்!

மறுகணம்
உனைக் கூர்ந்து பார்த்தேன்

உன் அழகுணர்ச்சியெல்லாம்
கொள்ளையிடப்பட்டிருந்த
சோகச் செய்தி
உன் முகத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

வைநி

செத்தப் பிறக்கும்

ஓரவு.

பேய்களின் நடமாடும்.

உளர்

அழுது வடியும்.

மனங்கள்

விழித்திருக்கும்

தூக்கம் தொலைந்த

கண்களுடன்.

விடிகாலையில்

பிரிந்த உயிர்களின்

புலம்பல் கேட்கும்....

கசங்கிய மலர்களின்

கதறல் கேட்கும்.....

தொடர்ந்தும்

செத்தப் பிறக்கும் ஓரவு.

முப்பது வயது

அழகிமுந்து

முகமிமுந்து

முப்பது வயதில் மூளியாய் நிற்கிராய்.

மூன்று பிள்ளைகளும்

புருஷனும்

உன் முதுகேறிச்

சுவாரி செய்வதை நானறிவேன்.

உன் ஆசைகள்.....

உன் ஆர்வங்கள்.....

உன் ஆரவாரங்கள்.....

எல்லாமே அஸ்தமித்துவிட்டன.

உன்னிடம் கொஞ்சம் அழகிருந்தது

உன் அப்பனிடம் கொஞ்சம் பணமிருந்தது.

என்னிடம்-

அழகிருக்கவில்லை

என் அப்பனிடம்

எதுவுமிருக்கவில்லை.

முப்பது வயதிலும்

நான்

முழுமையாய் ஞருக்கிறேன்.

குற்றம்?

என் கவிதையின்

எழுத்துக்கள் குழம்பியிருக்கலாம்.....

சொற்கள் சிதைந்திருக்கலாம்....

அடிகள் சூட

அடிதலை மாறியிருக்கலாம்.....

இது என் குற்றமல்ல!

என் வீடு

என் தோட்டம்

என் தேசம்

சிதறியது போல்.....

என் நண்பர்

என் உறவினர்

என் ஊரவர்

சின்னாபின்னப்பட்டு போல்.....

என் கவிதையையும்.....

ஒரு குண்டோ

ஒரு கிறனைடோ

ஒரு கிளைமோரோ

தாக்கியிருக்கலாம்.

விடுதலை

விடுதலை..... விடுதலை.....

விடுதலை பேசாத
பேனாவும் ஒரு பேனாவா?

கேள்விகளால்
எனது செவிப்பறை
அதீர்கிறது.

ஓடுந்தும்
மிகத் தெளிவோடுதான்
சொல்கிறேன்.

எனது மதம்.....
எனது மொழி.....
எனது ஞானம்.....
ஓவற்றுக்கெல்லாம்
வேண்டாம் விடுதலை.

வேண்டுவதெல்லாம்
மனிதகுலத்தின்
விடுதலை ஒன்றே.

போராட்டம்

போராட்டம்

என்னையும்

இறக்கிவிட்டது வீதியில்.

எனது

மனைவி பிள்ளைகள் கூட

இன்றோ நாளையோ

இறங்கிவிடுவது நிச்சயம்.

எனக்கும்

ஓர் ஆயுதம் தாருங்கள்.

எங்கு புதந்தாவது

ஒரு

சோற்றுப் பானையைக்

கொள்ளையடித்துக் கொண்டுவர.

தேசிய கீதம்

வார்த்தைகள் இல்லாது

ஒரு

பாடல் எழுதுங்கள்.

ராகங்கள் இல்லாது

அதற்கு

இசையமையுங்கள்.

குரல்கள் இல்லாது

உணர்ச்சி ததும்பப்

பாடுங்கள்.

மனிதர்கள் இல்லாத

என் ராஜ்யத்திற்கு

அதுவே

தேசிய கீதமாகட்டும்.

மனிதம்

என்

இதயத்தைக் குடைந்து
கட்டித் தூக்கு

என்

குருதியைப் பிழிந்து
தொடும் நக்கு.

என்

குடலை அறுத்து
மாவையாக்கு.

அழக்காறு

சொல்லதெல்லாம்
ஆவேசமாய்ச் செய்.

நான்

காத்திருப்பதெல்லாம்
ஒரு துளிக் காற்றேனும்
உனக்கு விசிறும்
வாய்ப்பை நாடித்தான்

நான்

இன்னும் கொஞ்சம்
மனிதனாவதற்கு.

புனிதம்

அதை மாத்திரம்

ஏன் விடவைத்துள்ளீர்கள்?

முடிவிடுங்கள்.

ஆண்களின் முச்சக்காற்று

அதனுடாக வந்தென்

முகத்திலோ மார்பிலோ

முடகு மோதக் கூடும்!

அப்புறமென்ன?

என் கற்புக் கப்பலேறிவிடும்.....

என் புதைகுழி ஞாந்நெடு போய்விடும்.....

என் சொர்க்க வாசல் அடைபடும் போகும்.....

அவசரமாக முடிவிடுங்கள்

ஒரு

கறுப்புத் துணிகொண்டு

அந்தச் சாவித் துவாரத்தை.

தேசம்

விடுதலைக் கவிஞளாய்
வெளிப்பட ஆசை.

தாய்த் தேசத்திற்கு
எந்த நாசமும் வரடும்.
துண்டு துண்டாய்
உடைந்து சிதறடும்.

சின்னஞ் சிறிதாயினும்
எனக்குமொரு
தேசம் வேண்டும்.
இதற்காய்
எந்த வேசமும்
போடத் தயார் நான்.

நானும் ஓர்
விடுதலைக் கவிஞளாய்
வெளிப்பட வேண்டும்.

உலக அழிவு

உலகப் படத்தை வரைந்தேன்
அது பிழையாகி விட்டது.
அழிக்க முயன்றேன்.

வேண்டாம்.

திரும்பிப் பார்த்தேன்
அரசியல் வாதிகள்.....
தொழிலதிபர்கள்.....
சமயப் பெரியார்கள்.....
அறிஞர் பெருமக்கள்.....
இன்னும் இன்னும்.....

பிழையான உலகத்தைத்
தக்க வைக்க
இத்தனை ஆதரவா?

முடியாது.

சுடென்றழித்தேன்
என்ன ஆச்சரியம்!
அவர்களது
முகங்களுமல்லவா
அழிந்துவிட்டன.

புலப் பயர்வு

அம்மா தடியெடுத்தால்
ஓடிப்போய்
அம்மம்மா மடியில்
அமர்ந்து கொள்வேன்.

நொறுக்குத் தீனிக்ஞ
விருப்பம் வந்தால்
அப்பப்பா தலைதடவி
அன்பளிப்புப் பெறுவேன்.

பின்வீட்டுப் பாட்டு
பலகாரம் சுட்டால்
பதுங்கிப் பதுங்கிப் போய்
பங்கு போடுவேன்

சித்திரைப் புத்தாண்டுக்குப்
புத்தாடை புனைந்தால்
சிற்றன்னைக்குக் காட்டுச்
சினித்து மகிழ்வேன்.

திருவிழாத் தொடங்கி
தேர் புறப்பட்டால்
பெரியப்பா கடையின்
மாடியிலிருப்பேன்.

விளையாட்டு விழாவுக்கு
வீதி நிரம்பினால்
மாமன் மனை மதிலில்
ஏறி அமர்வேன்

எனக்கு
எல்லோருமிருந்தார்கள்.

என் மகனுக்கும்
எல்லோருமிருக்கிறார்கள்
ஆனால்,
ஒருவருமில்லை.

தண்ணீர்

யீன் குஞ்சுகளாகத்

தண்ணீரில் நீச்சலடித்தே வளர்ந்தோம்.

ஞன்று தண்ணீர் சூடக்

காசுக்குக் கைமாறும் பண்டமாயிற்று.

ஞயற்கையைப் பாதுகாப்பதாய்

மேகத்தோடு செய்து கொண்ட

ஒப்பந்தம்

மீறப்படும் போதெல்லாம்

தாகத்துக்குக் சூடத்

தண்ணீர் கிடுவதாயில்லை.

நீர்

நிலம் தரும் நன்கொடை.

மன்னமார்பைக்

குளிர்விக்கும் மறந்து.

ஞயல்பு வாழ்வை

உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்

உத்தம சேவகன்.

மலைப் புற்றுகளிலிருந்து
புறப்பெருவரும் பாம்புகள்

மேகத்திலிருந்து
தூது சொல்லவரும் முத்துச் சரம்.

எரியும் வாயுவும்
எரிவதற்குதவும் வாயுவும்
தமக்கிடையே செய்துகொண்ட
பிணைப்பு ஒப்பந்தத்தால்
பிறந்த அற்புதம்.

பற்றி எரியும்
தீ நாக்குகளின் தாகத்தை
உன்னைப் பாய்ச்சித்தான்
தவிர்த்துக் கொள்கிறோம்.

வெந்துருகி
வியர்வை கொட்டும் போதெல்லாம்
அருந்தியும் அமிழ்ந்தும்
குளிர்ந்து போகிறோம்.

உன்னைக்
கொதிக்க வைக்கும் போது
நீ கோபத்தில் குதித்தாலும்
கண்ணுக்குத் தெரியாத
எமது எதிரிகளையெல்லாம்
கொன்றொழிக்கிராய்.

உணவு பானாதிகளைப்
பதமாக்கி எமக்குச்
சுவைக்கத்தருகிராய்.

தாவர ராஜ்யம்
தயாரிக்கும் உணவால்தான்
உண்டு உயிர் வாழ்கிறோம்.
அதற்கு நீ
உறுதுணை இல்லையெனில்
பட்டினியால் பொசுங்கியிருப்போம்.

நீ ஊடல் கொண்டால்
எமது பெண்கள்
குடம் சுமந்தபடி
ஊர்வலம் நடாத்துவார்கள்.

நீ கோபம் கொண்டால்
எமது விவசாயிகளெல்லாம்
கண்ணீர் சிந்திக் கதறி அழுவார்கள்.

உனது
கடைக்கண் பார்வையால்தான்
காடு களனியெல்லாம்
காய் கறி தானியங்கள்
பூத்துக் குலுங்குகின்றன.

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையில்
உள்ளும் புறமும்
உதவி உதவி
எங்களுடனேயே இணைந்துவருகிறாய்
பிரியாவிடை பெறாமல்.

தேவை

உலக அரங்கில்
நாடாடைக் கைதூக்க
நவீன தொழில்நுட்பமும் விஞ்ஞானமும்.....

எளிபொருள் குன்றி
தேவைகள் உயர்வதால்
புதுப்புதுச் சக்தி முதல்களும்.....

உரிமை எழுச்சியும்
தகவல் புரட்சியும்
கைகோர்த்துக் கொண்டதால்
புதிய கல்விச் சிந்தனைகளும்.....

இனமத மொழிகள்
இணக்கம் கொள்வதால்
பன்முகப் பண்பாடும்
சமாதானச் சகவாழ்வும்.....

அத்தோடு
நவீன போராயுதங்களும்.....!

குறி

எங்கள் தோப்பில்
பனித்துளி பூக்கும்
குருவிகள் பாடும்
அணில்கள் ஓடும்
நாங்களும் தான்
கூடிக்களிப்போம்.

ஒருநாள்
வெண்புறா கூட
எங்களோடு
வந்தமறும் என்றே
வழிபார்த்திருந்தோம்.

தோப்பையே ஓடிந்தோம்
வரவேயில்லை.

எப்படி வருமாம்....?
வேட்காரன்
குறிவைத்தபடி
பதுங்கி இருக்கையில்!

விடைபெறும் கழுதுகள்

எத்தனை காலம்
விருந்தாளியாய் இருப்பது?
எமக்கும் ஓர்
சுயகொளரவம் உண்டல்லவா?

உலகெலாம் அழைப்புக்கள் ஏராளம்
புதுச்சுவைக்காய்
உள்ளம் வேறு ஏங்குகிறது.

எங்கள்
நண்பர் உறவினர்க்கும்
நூங்குவர ஆசையாம்
அதை நாம் தடுக்கலாமா?

புறப்பெருவிட்டோம்.
விடை தா
இலங்கை மண்ணே!
உப்பிட்டவரை
உள்ளவழி மறவோம் நாம்.

எப்படி.....?

வீசம் காற்று
புயலாய் மாறி
உயிரைக் குடிக்குமா?

வெள்ளப் பெருக்கு
சுவர்கள் இடித்துக்
கதையை முடிக்குமா?

நிலம் வாய் பிளந்து
பூமியதிரீந்து
நசுக்கிச் சிதைக்குமா?

சுனாமி கிளம்பிச்
சுழன்றடித்துச்
சுருட்டிச் செல்லுமா?

குண்டி விழுந்து
குடியைத் தகர்க்கும்
கொடுமை நிகழுமா?

எப்படி இனி நாம்
வாழப் போகிறோம்?
என்ற சிந்தை
இல்லை எமக்கு!

எப்படி நாங்கள்
சாகப் போகிறோம்?
இதுவே எமது
நினைவாயிற்று!

எத்தனை.....?

அமெரிக்கன் கேட்டான்
விண்ணில் சஞ்சரிக்கும்
எமது செய்மதிகள் எத்தனை?

ஐப்பானியன் கேட்டான்
நாளாந்தம் ஏற்றுமதியாகும்
கணனிகள் எத்தனை?

பாகிஸ்தானியன் கேட்டான்
உலகக் கிண்ண ஆட்டத்தில்
ஓட்டங்கள் எத்தனை?

இந்தியன் கேட்டான்
பன்மொழிகளிலும் வெளியாகும்
சினிமாக்கள் எத்தனை?

ரூலங்கையன் கேட்டான்
நள்ளிரவு குண்டுவெடிப்பில்
உருண்ட தலைகள்.....?

காத்திருப்பு

கூண் விழித்தால்
ஆகாயப் பறவைகள்
அதிரீந்து அதிரீந்து
கைகள்.....
கால்கள்.....
தலைகள்.....
பூமிப் பரப்பெங்கும்
பொழிந்த தகவல்.

விரைவாய்.....
மிக விரைவாய்.....
ஓன்னிசைபாடி
ஆகாயப் பறவைகள்
பூத்தூவும் செய்திக்காய்க்
காத்திருக்கும்
எம் செவிகள்.

உதிர்வு

உனது புன்னகை.....

உனது ஞயல்புகள்.....

உனது தீறமை.....

உனது ஆற்றல்.....

ஒரு விளக்காக

உலகுக்கு

ஒளிகொடுப்பாயென்றே

எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

நேற்றிரவு

யாரோ ஒருவன்

உனக்கு

மாவையிடையிற்

சொல்லக் கேட்டேன்.

உனது புன்னகை.....

உனது ஞயல்புகள்.....

உனது தீறமை.....

உனது ஆற்றல்.....

எல்லாமே,

விடிகாவலையில்

உதிர்ந்து கிடந்தன.

என் வாசற் படியில்.

யதார்த்தம்

உயர உயரப் பறந்து
ஆகாயப் பந்தலில்
அமர்ந்து கொண்டன
மனசிலிருந்து சிறகடித்த
சின்னச் சின்னக் குருவிகள்.

மீண்டும் அவை
மீளவே ஐல்லை.

கால்கள் என்னவோ
சேரும் சகதியுமாய்ப்
புறையுண்டிருந்தன
விலகிட மறுத்து.

பதிவு

நாடடிய நர்த்தகியின்
கூர்விறிக் கோணமாய்.....

சௌந்தர்ய யுவதியின்
நகையிதழ் நெளிவாய்.....

ஓவியப் பிரம்மாவின்
தூரிகை ஓழையாய்.....

கலைத்துவச் சிற்பியின்
சிற்புளி விளிம்பாய்.....

வயலின் வித்துவானின்
விரலதீர் நரம்பாய்.....

காவிய கர்த்தாவின்
எழுதுகோல் முனையாய்.....

நான் மாறவேண்டும்!

புமித்தாளில்
எனது மூச்சும்
பதிவாக வேண்டும்.

திருவிழா

புன்னகை
பூப்புவாய்
பூத்துச் சொரியும்
ஔனிய வசந்தம்

மரங்களில்.....
மதில்களில்.....
தெருத்தெருவாய்
பதாகைகளில்.....

தீர்வுகள்
மகரந்தப் பொதியாய்
காற்றோடு கலக்கும்.

வாக்குறுதிகள்
வாணவேடிகையாய்
வர்ணம் காடும்.

புள்ளடித் திருவிழாப்
பூணை முடியும்வரை.

தொண்டர்கள்

ஆயுதப் பழம் சொரியும்
யுத்த விருட்சத்தை
நாசமாக்க,
சமாதானக் கிருமிகள்
படையெடுக்கின்றன.

இவற்றைக் கொன்றொழிக்க
விதவிதமான
பூச்சி கொல்லிகள்
தயாராயுள்ளன.

தோள்கொடுக்கத்
தொண்டர்கள் தேவை.
இந்தப் புவிப்பரப்பெங்கும்.

போதிய பயிற்சியும்
புனித முகமடிகளும்
காத்திருக்கின்றன.
கூடவே
சந்தோஷமும்.....!

சமுதாயம்

அழகிச் சீழ் வடியடும்

நாறடும்

புழுக்கள் நெளியடும்

தூயவெண் பிடவையால்

போர்த்தூங்கள்....

பன்னீர் தெளியுங்கள்.....

ஊதுபத்தி கொளுத்தூங்கள்....

மல்லிகைப் பூத்தூவுங்கள்.....

எவனாவது

'பிணம்' என்று சொன்னால்

அவனை

ஒரு கை பாருங்கள்.

ஒரு பிடிச் சோறு

எனது ஓரத்த உறவுகளைக்
குதறிப் பறித்துவிட்டார்கள்.

எனது உடைமைகளைவிடும்
தூரப் போவென்று
தூரத்திவிட்டார்கள்.

எனது உழைப்பை ஓரங்கடிக்
அங்கவீனமாக்கிவிட்டார்கள்.

எனது சந்தோசங்களையெல்லாம்
கொள்ளை கொண்டுவிட்டார்கள்.

எனது இதயத்தைக் குடைந்து
சப்பித் துப்பிவிட்டார்கள்.

எனது ஒருபிடிச் சோற்றை மாத்திரம்
விடுவதைத் துள்ளார்கள்
தெருத்தெருவாய்.

ஒழுக்கம்

ஆடலும் பாடலும்

ஆர்ப்பாட்ட விளையாட்டும்
பன்னிரண்டு வரையில்தான்.

அப்புறம்

கால்களுக்கு விலங்கு.
கண்களுக்கு விலங்கு.
நாவுக்கு விலங்கு.

அவை

கலாசாரப் பட்டறையில்
தயாரிக்கப்பட்ட
உயர்தர விலங்குகன்று
உத்தரவாதம் செய்தார்கள்.

துறிகாலை

பரந்த கடலில்
அலைகளுக்கு மத்தியில்
ஒருநாள் அவள்
மிதக்கத்தான் போகிறாள்.

இப்பொழுது
முகம்பார்த்துச் சிரிப்பாரில்லை.
அன்புடன் கதைப்பாரில்லை.
பார்ப்பாரில்லை.
கேட்பாரில்லை
அரவணைப்பாரில்லை.

இதற்கு மேலொர் வாழ்வா?
அன்று—
அனைவர் மத்தியிலும்
என்னவாய்ப் பிரகாசித்தாள்!

இன்றோ நாளையோ
குதிக்கத்தான் போகிறாள்
கடலுக்குள்.

இதைவிடால்
நிலாப் பெண்ணுக்கு வேறென்ன வழி சொல்லுங்கள்!

ஐதய ஸ்ச்சு

மாண்ட தாகத்தைச் சுமந்துவரும்

என் ஐதய ஸ்ச்சை

எங்கெங்கு நீ

கொண்டு சென்றாய் காற்றே?

எல்லாத் திசையிலிருந்தும்

முகாரி ராகம் மட்டுமே

என் செவிப்பறையில்

வந்து மோதுகின்றது.

மோகன ராகத்துக்காய்

நான் ஏங்கித் தவிப்பதை

யாரறிவார் காற்றே.....?

மானுடம் பாடாத

மலட்டுக் கவிஞனென

காலம் எனக்கு

முத்திரை குத்திவிடும்.

எனது சாட்சியாய்,

ஐதய ஸ்ச்சின்

ஒவ்வொரு பிரதியைப்

பத்திரமாய் நீ

பாதுகாத்துக்கொள் காற்றே!

கதிரைகள்

அந்தக் கதிரைகள் எங்களுடையவை
அதில் நாம் அமரவேண்டும்.

அந்நியன் அதிலமர்ந்து
ஆனந்திப்பதை
நீங்கள் சகித்திருக்கக்கூடாது.
அது கடவுளுக்கும் பொருந்தாது.

ஆள் திரட்டுங்கள்.....
ஆர்ப்பாட்டம் செய்யுங்கள்....
அடியுங்கள் உதையுங்கள்.....

அந்தக் கதிரைகள் எங்களுடையவை
அதில் எங்களை அமரவைப்பது
மகா சனங்களே! உங்கள் பொறுப்பு!

கண்ணீர் புகையால் கசிந்த கண்களும்
குண்டாந்தடியால்..... ஓர்ப்பர் குண்டால்.....
தகர்ந்த உடலும் புனிதமானவை.

ஓரத்தக் கறை கூடப்

புனிதப் போராட்டத்தின் அடையாளச் சின்னமே!

முடியுமாயின்-

காணிக் கையாக்குங்கள்

ஓரண்டொரு உயிர்களை.

அந்தக் கதிரைகள்

அதைவிட மேலானவை

அதில் நாம் அமரவேண்டும்!

வடக்கு நுண்பன்

நீலவில் குளித்த
தென்னந் தோப்பின்
நீழல்கள் அழகாய்
நெஞ்சள்ளும்.

மேகப் பொதியாய்ப்
பற்றைக் காட்கள்
அமைதி காத்துத்
துயில் கொள்ளும்.

பரந்த வெளியில்
குஞ்சுக் குடிசைகள்
பரவச மூட்டிக்
கையசைக்கும்.

உயர்ந்த பனைகள்
வானம் தடவி
ஓனிய கவிதை
ஒலியெழுப்பும்.

உப்புக் காற்றில்
புகையிலை வாசம்
மூக்கில் முட்டி
முறுவலிக்கும்.

ஓரவு முழுவதும்
ஓனிய காட்சிகள்
நினைவில் சுமந்து
விடிகாலை,
கலகலப்போடு
கைகுலுக்கும் நாள்
வருமா மீண்டும்
யாழ்நீதவி?

பிரியா கிடை

பெறுமையைப் பாடினோம்

வாழ்வின்

மிடமையைப் பாடினோம்.

உரிமையைப் பாடினோம்

ஆதிக்க

வெறியைப் பாடினோம்

பெண்ணியம் பாடினோம்

ஆண்களின்

கொடுமையைப் பாடினோம்

மொழியைப் பாடினோம்

கூனத்தின்

விடுதலை பாடினோம்

என்னரும் தோழிகாள்

நீங்கள்

விடாமல் தொடர்ந்தும்

பாடிக் கொண்டிருங்கள்

மேற்கே

வாழ்க்கைத் துணையும்

வேலை வாய்ப்பும்

எனக்கு வாய்த்தது.

என்னரும் தோழிகாள்

விடைதாரங்கள்.

பூக்களின் ஓசாகம்

கூடவுள் சந்நிதானத்தில்
மங்கள் காரியங்களில்
மாலை மரியாதைகளில்
பூக்களின் பிரசன்னம்
தவிர்க்க முடியாதுதான்.

இப்பொழுதெல்லாம்
பூக்கள்
பூக்களாக இல்லை.

என் முற்றத்துப் பூமரங்கள்
யன்னலாடாகக்
காலைச் செய்திக்குக்
காது கொடுக்கும்.

நான்
பூக்களோடு புன்னகைப்பேன்
பூக்கள்
பூக்களாக இல்லை.

பெண்கள்

எனக்கென்றொரு
சாம்ராஜ்யம் இருந்தது.
அதிகாரக் குதிரைகளோடு!
சிம்மாசனத்தில் நான்
வீற்றிருந்தேன்.

நாய்கள் என் கால்களைச்
சுற்றிச் சுற்றி வந்தன.
பேய்கள் சூட்சு
சொந்தம் கொண்டாடின.

இப்பொழுது
சாம்ராஜ்யம் இல்லை.
அதிகாரக் குதிரை இல்லை.
சிம்மாசனமுமில்லை.

அதனால்
நாய்களுமில்லை.
பேய்களுமில்லை.

இனி
நான்
இருந்தாலென்ன?
தொலைந்தாலென்ன?

பாடு

பாடு கவிஞனே பாடு.

உனக்கொரு விழாவெடுத்து
உன் மேதா விலாசம் பேச
நான்கு பேரில்லை.

பொற்கிழி வழங்கியோ
பொன்னாடை போர்த்தியோ
உன்னைப் பாராட்ட
எந்தச் சங்கமும்
முன் வந்ததாயில்லை.

உன் பாடல்களை
விடை கொடுத்து வாங்க
எந்தப் பெருந்தகையும்
உன் வாசற் படிக்கு
வந்தேறவில்லை.

ஊடகங்கள் ஒளிபாய்ச்சும்
மேடையின்மேல்
ஓர் அரைஅமைச்சரின்
உதட்டில் கூட,
உன் நாமம் ஒலிப்பதில்லை.

வீடு தேடிச் சென்று
உன் ஓடடை
அன்பளிப்புச் செய்யாதவரை
எந்த விமர்சகனும்
கண்திறந்து பார்ப்பதில்லை.

ஓடந்தும் நீ
மானுடம் பாடகிராய்.

பாடு கவிஞனே பாடு.

26 12 2004

பேனா ஓல்லை.

பேப்பர் ஓல்லை.

ஒவ்வொருவரும்
தத்தம் முகங்களிலே
அக்கவிதையை
எழுதியிருந்தனர்.

பிழிந்த சோகம்
அக்கவிதையிலே
வழிந்திருந்தது.

எங்கள் வாழ்வும்
எங்கள் வளமும்
ஒரு சில கணங்களில்
கொள்ளை போனது.....
மரணித்துப் போன
மனிதத்துவ வேர்களைக்
கிளறிவிட்டு!

ஆயினும்,
அப்படி ஒருநாள்
ஓனியும் வேண்டாம்.

புதை

மெல்ல மெல்லக்

கடவுள் காணாமல் போனார்.

மண்ணில் மலர்ந்த

பூக்களெல்லாம்,

கடவுளைத் தேடிப்

புறப்பட்டுன.

அழகொங்கிய பூமியைப் பார்த்து

நிலவு

முகம் சுழித்துச் சினந்தது.

குந்திப் பூக்கள் மட்டுமே!

நாள் தவறாமல்

ஒந்த மண்ணைப் பூஜிக்கின்றன.

உயிர் வாழ்வு

சீத்துனைவு உண்டதாய்

சரித்திரமில்லை

பசிக்குணவாய்

மாப்பசையே ஓடும் நிரப்பும்.

உயிர்ச்சத்துக்காய்

உடல் ஏங்கியபோதெல்லாம்

ஊசிகளே உயிரூட்டும்.

நான் மட்டுமென்ன?

என் பாதணிகள் கூட

உயிர் வாழ்வதும்

ஊசிகளால்தான்.

புதைகுழிகள்

அன்று அம்மா சொன்னாள்

மகனே!

ஓரவு வேளையில்

வெளியே போகாதே

எலும்புக் கூடுகளாய்

பேய்கள் நடமாடும்.

இன்று

பேய்களின் இடத்தை

மனிதர்கள் பிடித்துவிட்டார்கள்.

ஓப்பொழுது

நான் சொல்கிறேன்.

மகனே!

விளையாட்டுக்காயினும்

மண்ணைக் கிளறாதே!

எலும்புக்கூடுகள்

எழுந்து நடந்துவரும்.

வெற்றிக் கொடி

ஐளம் தாரகைகளே!
வாருங்கள் பயணிப்போம்
புதுப்பாதையில்!

அதோ
வெற்றுக் கம்பம்
வெற்றிக் கொடிக்காய்
காத்திருக்கின்றது.

ஏளனச் சிரிப்பொலி
எதிரொலிக்கின்றது.

தொடரும் பயணத்தில்
திரும்பிப் பார்க்கும் போதெல்லாம்
நான் திணறிப் போகிறேன்.

ஐளம் தாரகைகள்
ஒவ்வொன்றாய்
உதிர்ந்து உதிர்ந்து
உ...தி...ர்...ந்...து...

வரவேற்பு ஆரவாரம்
வானைப் பிளக்கிறது
அவர்களுக்கத்தான்.

எங்கள் பயணம் தொடர்கிறது
ஒரு சிலநடன்.....

“எங்களுக்கும் வேண்டும்
மாலை மரியாதை”
இந்தத் தாரகைகளுமா
இப்படிச் சொல்கின்றன?

இலக்குத் தவறாமல்
பயணம் தொடர்கிறேன்
தனியாகவே!
மூச்சுக் காற்றின்
இருப்புவரை.

வெற்றுக் கம்பம்
வெற்றிக் கொடிக்காய்
இன்னும் காத்திருக்கிறது.

மிதிசுவடி

என்

பாடலும் பாடியும்
வாழ்ந்து மடிந்த மண்.

என்

அம்மாவும் அப்பாவும்
காதல் செய்த மண்.

நாங்களும்தான்
உருண்ட புரண்ட
மண்ணோறுண்ட
சூடக் களித்த மண்.

ஓப்போது

மிதிக்கக் கூடப்
பயப்படுகிறேன்.

என் பயணம்

மிகமிக நீண்டது
அதற்கு
கால்கள் வேண்டாமே.

வாணமும் பூமியும்

நீலத் துகிலில்
வெண்மலர்ப் பூக்கள்
தங்கக் கிண்ணம்
ஒளிப்பால் சிந்தும்
மேகத் தேவதை
தலைவிரித்தாடும்.

வானப் பெண்ணே!
வாழ்க நீ என்றும்.

பூமிப் பரப்பில்,
கொஞ்சிய பசுமை
பாடிய குயில்கள்
ஆடிய மயில்கள்
ஓடிய சுனைகள்
கனவாய்ப் போச்சு.

சிதறிய எலும்புகள்
சிந்திய குருதியில்
சித்திரம் தீட்டும்!
கதறிய ஓலம்
காற்று வெளியில்
முகாரி பாடும்!

வானப் பெண்ணே!
வாழ்க நீ என்றும்.

மறுதி

காற்றிலே

ஒரு

கவிதை வரைந்தேன்.

வண்ணத்துப் பூச்சிகள்

வந்தமர்ந்து

தேன் பருகின.

வானவில்

இலவசமாக

வர்ணம் தீட்டியது.

ஒளிக் கிரணங்கள்

பந்தயம் வைத்து

ஓடிவந்தன.

சந்தனக் கிண்ணமும்

பன்னீர்ச் செம்புமாய்

தேவதைகள்

பிரசன்னமாயினர்.

பொன்னாடையும்
பூமாலையுமாய்
ஓரத பவனி வந்தது.

ஊடகங்கள்
ஊர்வலம் நடத்தின.

காற்றிலே வரைந்த கவிதை
ஒரேயொரு
கேள்வி கேட்டது.

சேற்றிலே
மலர்ந்த கவிதையை
ஏன் மறந்தீர்கள்?

புண்ணைக

எப்படியாயினும்
திருட வேண்டும்!
இந்தப் பிரபஞ்சத்தின்
எந்தக் கிரகத்திலாவது
திருடும் கற்க
ஒரு பள்ளி இருக்குமாயின்
சொல்லுங்கள்
இக்கணமே புறப்படுகிறேன்.

நான் திருட வேண்டும்
கலாநிதியோ கல்லாநிதியோ
அவர் முன்
கால்மடுத்தும் கற்கக்
காத்திருக்கிறேன்.

திருடியின்
எந்த ஜெயில் கதவையும்
தட்டித் திறந்துகொண்டு
தண்டனை அனுபவிக்கத்
தயாராயுள்ளேன்.

புக்கள் பொறாமைப்படுவதும்
நிலவு ஓடி ஒளிப்பதும்
அதனால்தான்!

அதை நான்
தீருமவிலேடால்.....

அப்புறம்
அவளை
யார் தொடாவென்ன?
விலேடாவென்ன?

வீடு

சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்போது
அக்கம்பக்க வீடுகளைக்
கொள்ளையடியுங்கள்.

ஊர்விடூச் சென்றால்
எவர் வீடையென்றாலும்
ஏறி மிதியுங்கள்.

மதுக் கிண்ணங்களோடு
மாடு மனைகளில்
மன்மத ராகம் பாடுங்கள்.

உங்கள் வீடெட மாத்திரம்
எவன் கண்ணிலும் படாமல்
சுற்றி மதிவிடுங்கள்.
வாயிலில்-
பெரியதொரு பூடெடத்
தொங்கவிடுங்கள்.

ஓலட்சியப் பு

பள்ளித் தோப்பில்
வாடிய பயிர்நீ.

நீர்வார்த்து
எருக்கூடெடிக்
கண்காணித்தது
ஆசிரியம்.

ஒருநாள்
மலர்ந்து
மணம் வீசினாய்
பன்னீர் வாசம்
பரப்பினாய்.

உன்னை ஓலட்சியப் புவாய்
எடுத்தானு முன்பே
ஓலட்சங்களுக்கள்
மறைந்துபோனாய்.

மேற்பார்வையும் வழி காட்டலும்

- ஈ. எம். அபேரத்ன
கலாசார அலுவல்கள் பணிப்பாளர்
- யூ. பி. எல். டி. பதிரன
பிரதிப் பணிப்பாளர்

திறந்த கையெழுத்துப் பிரதிப் போட்டி நிகழ்ச்சித் திட்ட ஒருங்கிணைப்பு

- பி. சீ. ஜீவனி பியரத்ன
கலாசார அபிவிருத்தி உதவியாளர்

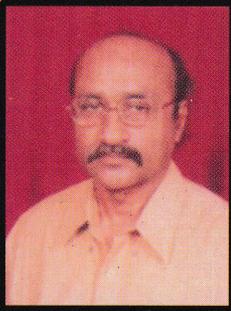
அச்ச ஒருங்கிணைப்பு

- ஜே. கே. பீ. பிரேமசிரி
முகாமைத்துவ உதவியாளர்.

அச்சகம்

- விஷ்வ கிராபிக்ஸ் (பிரைவற்) லிமிடட்
439/3/3, ஹோகந்த ரோட்
பன்னிப்பிடிய.

எலிக்குடு முதல் பூக்களின் சோகம் வரை

திக்குவல்லை கமாலின் கவிதைகள் எனும் பொழுது திக்குவல்லை கமால் என்றால் சிறுகதைப் படைப்பாளி எனும் படிமத்தை தமக்குள் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு சுற்று ஆச்சரியமாக இருக்கும். கமாலின் எழுத்துவகை தலைமுறையினருக்கும், அத்தலைமுறை சார்ந்தவர்களின் கலை இலக்கியப் படைப்புகளைக் கற்று அறிந்தவர்களுக்கும் அத்தலைமுறையினரின் கலை இலக்கியப் படைப்புகளின் வரலாற்றை அறிந்திருப்பவர்களுக்கும் கமாலின் கவிதைகள் என்பது ஆச்சரியமானதல்ல.

70 களில் தமிழகத்தின் புதுக்கவிதை இயக்கம் என அறியப்பட்ட வானம்பாடி இயக்கத்தின் தாக்கத்தினால், ஈழத்திலே புதுக்கவிதையை பரவலாக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராக கமால் இருந்தார். அவரது முதலாவது நூலும் ஈழத்து புதுக்கவிதையின் முதலாவது தொகுப்பாக கணிக்கப்பட்ட "எலிக்குடு" (1973) எனும் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள புதுக்கவிதைகளின் பாடுபொருள்கள், அன்றைய ஈழத்துப் புதுக்கவிதையின் பாடுபொருள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பதற்கான ஓர் ஆவணமாக அத்தொகுப்பு இன்று திகழ்கிறது.

அத்தோடு அத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள புதுக்கவிதைகளின் பாடுபொருள்களின் தேவை இன்றும் நிலவுகிறதென்பதை அத்தொகுப்பிலுள்ள பல புதுக்கவிதைகளை மீண்டும் படிக்கும் பொழுது உணர்கிறோம்.

அத்தகைய சமூகப்பிரக்ஞையினை கமாலின் புதுக்கவிதை குரல் இன்று வரும் "பூக்களின் சோகம்" எனும் இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளிலும் ஒளிப்பதை நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். இது திக்குவல்லை கமாலின் சமூகப்பிரக்ஞை மிக்க கருத்தியலில் அவரது அடையாளத்தன்மையையே நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

-மேமன்கவி-

ISBN 978-955-1777-79-1

வெளியீடு : கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்